

oli üks katheliku usu muuk; — teiselt, ta usub kindlaste, et Jeesuse Kristuse öppetus, mis on Uute Testamenti üleskirjutud, on üks puhas Jumala söna ja saab inimestele önsust; ta vijab teda puhtaks föigesugustest inimeste välja mölemitest ja tarkustest ja tallitab föik omad asjad tema juhatamist mõõda, aga seda, mis ei sünni selle Testamendiga ühte, eidas ta körwale ja möistab uffa, kui ühte-ingele kahjuliku ja Jumalale vastumeelelist segatud öppetust; ja kolmandalt, ta armastab tööste Jeesust Kristust ja austab Teda, kui oma Issandat, ja sellestama armastuse ja austuse pärast Tema vastu kumardab ta Teda Ennast wamus ja töe sees, kui Ta on käsknud (Joh. 4, 24), ja austab ka väga föike seda, mis läbi Tema lunastas meie inged ära; selle pärast pühitseb ta auusaste föik rohkem tähele panemise wäärt lugusid Tema maa-pealhes elus, austab Tema föige pühamat Emma, suure armuga annab suud elavaks tegawa ristile, nenda sammuti selle Tema kujule, mis ei ole inimese fäsi teinud, ja ka föigile muile Tema kujudele, mis möned muud kirikud ja nende ulgas ka Lutteruse kirik ei tee, ja näitavad sellega üles, et naad on nende Ünistegeja püha asjade ja ka Tema Enese vastu külmad: sellepärast et kui üks inimene armastab palavaste ja puhast südamest fedagi, siis peab ta ka kalliks seda, mis tulatab seda meeles ja mis on tema päralt.

2) Meie öige usu kirik on üks tösine Apostlitte kirik. Se on selgeste paljust asjust näha. Esite: meie kirik tunistab püha kirja söna järele Jeesust Kristust omaks pea nurga kiwiks, omaks pea pöhjaks, aga ta tunistab Tema Apostlid ka omaks pöhja kiwaks (Ew. 2, 20. Joh. 13, 21, 41), se on niisugusteks Kristuse teenrideks ja Jumala salauste tallitajadeks (1. Kor. 4, 1), kellel käskis Issand oma kirikut armuöppetuse kuulutamise läbi üles ehitada, aga sellepärast peab nende öppetus ka kiriku pöhjaks olema (Matt. 16, 18, 28,

19); teisels, ta (Kirik) usub kindlaste, et Apostlitte öppetus on tööste puhas Jumala söna (1 Tes. 2, 13), aga sellepärast peab ta iga Apostli söna nisama kalliks ja tösiseks, kui Kristuse Enese armu öppetustgi, aga neid, kes öppetawad teist wiisi, kui Apostlid, möistab ta uffa ja needib neid ära, nenda kui tegi Apostel Paulus (Kor. 1, 8, 9); kolmandaks, peale seda meie Kirik ei ole üksi selle öppetusega rahul, mis on Apostlitte kirjadesse üles kirjutud, nagu Lutteruse kirik teeb. — Apostli Pauluse käsu järele: pidage need öppetused, mis teie olete öppinud ehet suu söna läbi, ehet meie ramatu läbi, ta peab ka seda nende öppetust, mis ei ole nende kirjadesse üles pandud, waid mis on kiriku öppetajatte ja inge farjaste suu söna läbi mede fätte saanud; neljandaks, ta annab ka Apostlittele enestele väga suurt auu kui välja walitsetud Kristuse sõbradele ja teenrittele (Joh. 15, 14—16. 1 Kor. 4, 1), sellepärast pühitseb ta ka väga auusaste nende surma päewa ja peab ka kalliks seda, mis neid puutub ja meeles tulatab: sellepärast auustab ta nende püha mädanemata iku, (luukonta) nende kujusid ja föiki neid asju, sellega neid Kristuse pärast ära surmati, mis möned kirikud, nende ulgas ka Lutteruse kirik, ei tee ja näitawad seega, et naad ei auusta neid.

3) Meie öige usu kirik on üks wana föige maailma sisse välja lautud isa kirik. Esitels, ta on üks kirik, sepärast, et ta ilmus pea pärast Kristuse sündimist, waid mitte rohkest 1500 aasta pärast peale Kristuse sündimise, nagu Lutteruse usu kirik, kui inimesed ei wöinud enam Issuse Kristuse öppetusest nenda easte aru saada, kui enne, ja kui temale aflatü juba mönes kohas ja möne rahva ulgas midagi omaast peast juure panema, ehet kui need ise ei möistnud teda easte ära, kes wötsid sel aetal oma ue kiriku üles, waid ta ilmus just siis, kui Kristuse usk alkas välja lagunema, ja temale on Apostlid ise omiku maal pöhja pannud, ja ta on